

Sygn. akt V KK 333/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Barbara Kobrzyńska

w sprawie **S. S.**

skazanego z art. 286 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 grudnia 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 16 lipca 2007 r.,

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem z 16 lipca 2007 r. wydanym na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 335 k.p.k., wymierzył S. S. trzy jednostkowe kary pozbawienia wolności – 6 miesięcy za ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k., 6 miesięcy za czyn z art. 270 § 3 k.k. oraz 10 miesięcy i grzywnę za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k.; połączył kary jednostkowe w jedną karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której

wykonanie warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby; na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody. Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 24 lipca 2007 r. Postanowieniem Sądu Rejonowego z 3 lipca 2012 r., utrzymanym w mocy przez Sąd Okręgowy z 17 lipca 2012 r., zarządzono wobec S. S. wykonanie warunkowo zawieszanej kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Kasację od wskazanego wyroku w całości na korzyść skazanego złożył w trybie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. polegające na uwzględnieniu sprzecznego z art. 86 § 1 k.k. wniosku prokuratora i wymierzeniu skazanemu kary łącznej w wymiarze wyższym od sumy podlegających łączeniu kar jednostkowych. W konsekwencji zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji swej oczywistej zasadności zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Nie ulega wątpliwości, że sąd właściwy z ewidentną obrazą art. 86 § 1 k.k. ukształtował karę łączną pozbawienia wolności na poziomie 2 lat, mimo że suma kar jednostkowych tego samego rodzaju wynosiła rok i 10 miesięcy. Poza sporem pozostaje, że wobec sprzecznego z prawem wniosku prokuratora (to on w ramach art. 335 § 1 k.p.k. domagał się wymierzenia kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności) sąd właściwy powinien był nie uwzględnić takiej propozycji i – albo zainicjować zmodyfikowanie żądania, albo skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych.

Dlatego Sądowi Najwyższemu nie pozostawało nic innego, jak tylko wydać orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).